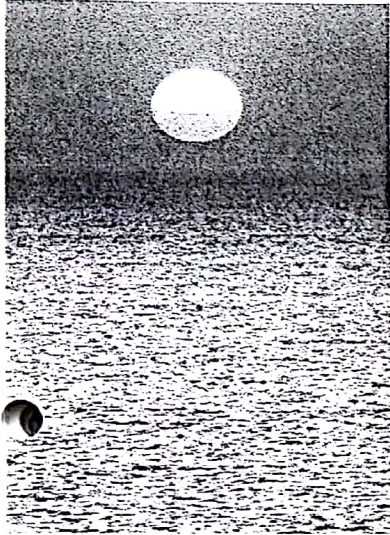

KESKENY ÚT

A Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet lapja 1999. július II. év, 8. szám

ISTEN KÖZELÉBEN

Nincs más evangélium!

R. C. Sproul

Figyeljünk most Pál apostolnak a Galatabeliekhez írt levelének első fejezetére, mert valami szokatlant és megdöbbentőt fedezhetünk fel. Remélem, hogy amint rendszeresen és alaposan olvassátok az Igét, eddig már nagyon jól megismertétek Pál apostolt, aki Isten embereként páratlan gyengédséget gyakorolt, és oly sokszor bebizonyította mélységes szeretetét Krisztus juhait iránt. Rendkívül türelmes ember volt. Személyesen kellett elviselnie háborúságokat és állandó üldöztetéseket az evangélium és az Egyház ügyéért. Azt is tudjuk az apostolról, hogy utasításai és feddései között jelen volt az a nagy aggodalom is, hogy a keresztyének zabolázzák meg nyelvüket, legyenek hosszútűrők, türelmesek egymáshoz, és tegyék meg a tőlük telhető legtöbbet, hogy minden emberrel békességben éljenek. Pál figyelmeztette a gyülekezeteket a vitatkozás lelkülete elterjedésének nagy veszélyére, amely bármilyen kis felbukkanó nézeteltérés és véleménykülönbség esetében veszekedésekbe, harcokba és hiábavaló érvelésekbe sodorná a keresztyéneket. Ugyanakkor, arra ösztönzi Isten embereit, hogy ne jellemezze őket a harcias és hadviselő lelkület.

Előszóként elmondva mindezeket, és tudva, hogy ez a levél egy olyan ember tollából származik, aki mélyen aggódott a hívők közti békéért, megdöbbentő ellentétet fedezünk fel a Galatabeliekhez írt levél és Pál más írásai között, mert itt szembesülünk az apostol által használt legkeményebb nyelvezettel. A valóság az, hogy Pál annyira szomorú, hogy a hevesség határát súrolja. Nyilvánvaló, hogy az apostol mélységesen megrendült, mélységesen aggódó és mélységesen szomorú. Úgy gondolom szavaiból a harag hangja csendül ki.

Ma, az istentisztelet előtt bementem a vasárnapi iskola előadására, ahol az oktató Márk evangéliumából éppen arról tanított, hogy egy alkalommal, Jézusnak komoly konfliktusa volt a farizeusokkal. Amint az evangéliumból olvasott, felfigyelt arra, hogy az Ige azt mondja Jézus Krisztusról, hogy haragos volt. Haraggal szólt a farizeusok ellen, akik eltorzították és kiforgatták Isten igazságát. Az előadás végén az egyik hallgató azt mondta, hogy miközben azon tűnődött Jézus miként beszélt a farizeusokkal, az jutott eszébe, hogy Jézus vajon ma is így beszélne? Nyilvánvaló, hogy Ő nem igyekezett barátokat szerezni, és embereket befolyásolni. Úgy tűnik, hogy Urunk szavai itt arra rendeltettek, hogy hallgatóságát maga ellen fordítsa. Napjainkban ezt nagyon furcsa lenne hallani, mert az utolsó dolog, ami politikai szempontból helyes, ha valaki kibékíthetetlenül ellenséges módon beszél vagy vitát provokál. Gondolom helyesen nyilatkozom ha azt mondom, hogy nem Jézus szokása volt ide-oda menni és vitákat előidézni, csak a vita kedvéért. Én az Újszövetségben azt látom, hogy amikor Isten valamely fontos igazságát meghamisítják, Jézus félre teszi a finomkodást és nagyon nyíltan beszél. Szerintem Pál apostol ezt a példát követi itt.

Figyeljük meg, hogyan kezdi Pál levelét. Úgy amint leveleinek többségét, meleg és gyengéd üdvözléssel: kegyelem néktek és békesség Istentől. A levél elején még mindig a kegyelemről és a békéről beszél. De miután befejezi üdvözlését, azonnal kifejezi azt, amit én *apostoli megdöbbenésnek* fogok nevezni. Az apostol kijelenti a galatabeli közösség embereinek, hogy teljesen megdöbbent valamin. Beszámoló érkezett hozzá hitetlenségről, és úgy tűnik, hogy nem tud túl lenni ezen. Az a görög szó, amit csodálkozásnak fordítottak, nagyon kemény szó. Ugyanezt a szót használja a Biblia annak kifejezésére, hogy miként reagált a tömeg látva Jézus csodáit. Nem tudom elhinni!! Megdöbbentő!! Ezzel a kemény szóval kezdi Pál a levél mondanivalóját: Nem tudom elhinni! „Csodálkozom, hogy Attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, így hamar más evangéliumra hajlotok.”

Pál megrökönyödött azon, hogy hogyan lehetséges e földön valaha prédikált legjobb hírtől - amit e korabeli gyülekezethez tartozó emberek nagy örömmel és nagy boldogsággal fogadtak, mely magát a mennyet és összes bűneik bocsánatát ígerte nekik, amely valóban jó hír volt - most oly hamar elfordulni. Egyetlen tennivalójuk az evangélium áldásainak elnyerésére az volt, hogy egyedül Krisztusban, és csakis Őbenne bízzanak, és mégis elfordultak.

(folytatás a 4. oldalon)

**Napkelettől
fogva
napnyugatig
dicsértessék az
Úr neve.**

Zsoltár 113:3

**Megbékélés
Istennel**

**Reformációnk
ezer arca**

**Hogyan tudom
meg Isten
akarátát?**

**Reformátorok:
Thomas Cranmer**

Megbékélés Istennel

Az előbbi lapszámunkban arról olvashattunk, hogy két fél megbékélése sok esetben közbenjárót igényel. Most azonban azt fogjuk megvizsgálni, hogy miért van szükség megbékélésre, és hogyan történik. Az első dolog, amit le kell szögeznünk az, hogy Isten haragja van az emberen, és ha az ember meg nem békül Istennel, akkor menthetetlenül elveszik. Miért hangsúlyozzuk ezt újra meg újra? Egyszerűen azért, mert a mai ember nem akar egy olyan Istent hallani, aki haragszik. A szomorúbb tény azonban az, hogy ma már nagyon sok teológus sem akar a harag Isténéről hallani. Népszerű az a felfogás, hogy Isten megbékélt mindenkivel, nem haragszik senkire csak a középkori vallásos szellemiség rémítgeti az embereket egy haragvó Istennel. Tulajdonképpen, amit tenni kellene az nem más, mint elmenni a pogány törzsekhez is és elmondani nekik, hogy lehet nem tudtak eddig róla, de Isten nem haragszik rájuk, sőt valójában ők olyan keresztyének, akik még nem jöttek erre rá. Egyes modern pszichológusok pedig azt is tudni vélik, hogy a harag és a büntetés káros fogalmak, amelyekről egyszerűen meg kell szabadulni. Nyugaton pedig egyre nagyobb teret hódít az a gyakorlat, hogy iskolákban gyerekeket fenyegetni tilos. Sőt lassan a gyerekek a szüleiket is beperelhetik, ha őket megverik. Természetesen az ilyen közfelfogás alakítja a teológusok Istentől való felfogását is. Ugyanis ha emberek között rossz a harag és a büntetés, akkor ennek teljességgel hiányoznia kell Istentől. Nézzük, mit tanít a Biblia Istentől.

1. Isten igazságos.

Lehet, hogy egyesek jobban szeretnék egy olyan Istent, akit irányítani lehet, de a Biblia bizonygatója nem hagy kétséget afelől, hogy Isten igazságos (Zsolt.19:8, 9; 145:17). Akik ezt nem akarják elfogadni valójában egy szeszélyes Istent teremtenek, aki jókedve szerint azt tesz amit akar. Isten azonban nem tehet meg mindent, mondhatjuk bátran, mert Isten nem hazudhat vagy nem tehet semmi olyat ami ellentétes lenne saját erkölcsi lényével. Isten törvénye tökéletes és

valójában nem más, mint saját akaratának kinyilvánítása. Ne viszonyuljunk tehát könnyelműen a tíz parancsolathoz, vagy Isten ígéjéhez, mert Isten semmit sem védelmez jobban, mint azt a törvényt, amely által tudomásunkra hozta, hogy mi a jó és mi a rossz. Ha csak társadalmi szempontból gondolkodunk is, bizony százalomra méltó az az állam, amely törvényeit nem veszi komolyan és az igazságszolgáltatást nem gyakorolja. Anselmus szerint tehát „Isten haragja nem más, mint a bűn büntetni akarása”. Ha Isten nem büntetné meg a bűnt, akkor hogyan lehetne igazságos? A modern teológusok Istene, aki mosolyog a jó és a gonosz láttán is, hasonló egy elmebeteg emberhez. Hogyan várhatja el bárki, aki egy ilyen Istent mutat be, hogy ezt az Istent tiszteljék. Ahogy Lactantius is mondja: „Vond meg a királytól a haragot, nemcsak nem engedelmeskedik majd neki senki, de még le is taszítják hatalma

ez igaz, akkor éljen mindenki úgy, ahogy akar, mert a végén úgy is a mennybe jut. Nem, Isten végre hajtja igazságos ítéletét. Ezt tette az ő Fiában, Jézus Krisztusban. Jézus Krisztus azért ment a keresztre, hogy a te és én bűnöm igazságos büntetését elszenvedje. A bűn büntetése a halál. Állj meg és csodálkozz az Atya végtelen bölcsességén, aki úgy döntött, hogy saját Fia, a Szentháromság második személye, a tökéletes ember fog szenvedni a szegyeteljes kereszten. Ő volt a tökéletes áldozat, akinek halála által kiengeszteltetett az Atya izzó haragja. Sokan elborzadnak ezen, és azt mondják micsoda vérszomjas Isten. Kedves olvasó, nem vérszomjas Isten ez, hanem a tökéletes igazság és szeretet Ister ez. Most pedig térjünk vissza kérdésünkhöz, kikért halt meg az Úr Jézus?

3. A békesség elnyerő

Világos, hogy nem mindenkié az Istennel való békesség. Hanem csak azoké, akik elhiszik, hogy Isten Fia értük halt meg. Isten Fia pedig csak ezekért halt meg. Korlátozzuk tehát a megváltást? Nem mi tesszük ezt, hanem az Úr Jézus, aki azt mondta, hogy én ő érettük oda szentelem magam, hogy ők is megszenteltek legyenek az igazságban” (Ján.17:19). „Ő érettük” adta magát halálra, nem minden egyes emberé, hanem azokért, akiket eleve

Ha meg nem tértek, létezik rossz célt szolgál. A hitetlenek lelke tisztátalan és gyűlölséges madarak tömlőce, meszelt sír undoksággal tele, vonagló férgekkel borított szörnyű holttemető, melyből az Úr orrát facsaró bűz száll fel. Ó, micsoda rémség! Hát nem ismeritek-e el végre a változás szükségességét? Joseph Alleine

csúcsáról”. Isten tehát gyűlöli a gonoszt és meg is bünteti azt. Ezért álljon világosan előttünk, hogy „nyilván van az Istennek haragja a mennyből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamissággal feltartóztatják”. (Róm. 1:18) Nem kellene tehát sürgősen keresni azt a módot, hogy miként fordulhat el az Isten haragja rólunk?

2. Isten igazságának kiengesztelése

A Szentírás beszél arról, hogy Isten megbékéltette magát a világgal (2Kor. 5:19). De mit jelent ez? (A megbékélés szó eredeti jelentése a görögben, megváltozni. A megbékélés pedig Isten és az ember viszonyának megváltozását jelenti.) Azt, hogy Isten haragja elvétezt minden egyes emberről? Ugyanis ha

ismert, szeretett és választott. Ha minden egyes valaha élt emberért halt volna meg, akkor Isten igazságtalan lenne, amikor másodszor is megbünteti a bűnt azáltal, hogy egyeseket örök kárhozatra küld. Egy büntetést csak egyszer lehet végrehajtani. Így tehát azok, akik helyett Krisztust büntette meg Isten valóságosan szabadok ítélete alól. Nos én nem tudom, hogy te kedves olvasó ezen emberek közé tartozol-e, de ha Krisztushoz jössz imádságban Ő azt ígéri, hogy semmiképpen el nem vet.

„Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel.” (2Kor.5:20)

BAGOLY Gyula

Reformációnk ezer arca

A reformáció 476. évfordulóján lelki szemünk előtt nem azokat a történelmi képsorokat idézzük fel, amelyek Luthert mutatják, amint kiszegzezi a wittenbergi vártemplom kapujára a 95 tételt. Nem is a worms birodalmi gyűlés előtt tanai mellett hitvallást tevő Luthert, hanem a magyarországi reformáció ezer arcából néhányat.

1. Helyesbített folytatása volt a magyar reformáció az 1514-ben kudarcot vallottnak. A magyar történelem sajátossága, hogy 1517 előtt három évvel parasztháborúba torkollott reformációs próbálkozás zajlott le. Obszerváns ferencesek kezdeményezték. Társadalmi reformmal egybekötött egyházmegújítás volt a céljuk, hogy Krisztus mielőbb megkezdhesse ezeréves országlását. 1530-31-ben úgy léptek a magyar lakosság reformálásának útjára a ferencesek, hogy már az egyház evangéliumivá formálása volt elsődleges céljuk.

2. Reformációnk erőteljesebben törekedett a társadalmi igazságtalanságok kiküszöbölésére, mint a külföldi példa azt sugallta volna. E törekvés eszköze az elhangzó, és a nyomtatott szó volt. Szkhárosi Horváth András igazi keresztyén testvéri magatartást követelt a nemességtől. Melius református korában fulmináns szavakkal mennydörgött ugyanezért a célért.

3. Teológiai önállóság jellemezte reformációnkat. A nyugati reformációra hivatkozás sokszor csupán azért történt, hogy a nyugattól el ne szakadjunk. Minden valamirevaló zsinatunk hitvallást alkotott. Több mint száz hitvallásunk van a reformáció századából. Olykor emlegettek külföldi tekintélyeket, de tanaikat szabad kézzel alakították. 1567-ben a debreceni zsinaton elfogadták a II. Helvét Hitvallást és a Heidelbergi Kátét. Nem szorultak rájuk, de kapcsolatot jelentettek nyugathoz. Melius 1562-ben kinyomtatott kátéja címlapján hirdette, hogy az Kálvin János munkája alapján készült. Ez azonban nem így van. Melius önálló kátéja az.

4. Teológiai oka volt reformációnknak, amit a lelkészek kezdeményeztek és nem a világiak. Ezért alakult ki hierarchikus egyházi vezetés, amelyben a nemlelkészi (világi) egyháztagok semmilyen vezető szerepet sem játszottak. Nem létesültek presbitériumok az egyházközségekben. A zsinatokon is csupán

lelkészek vettek részt, esperesek és püspökökként lelkészek kormányozták az egyházat.

5. A magyarországi evangélikus egyház vezetése sem volt konzisztoriális. Az uralkodó nem nevezett ki konzisztóriumot élére, hanem autonóm módon, a reformátussal megegyezően alakulhatott.

6. Mind az evangélikus, mind a református egyházszervezet igyekezett megőrizni a római katolikus egyházszervezet tradícióját. Ez a másik magyarázata a hierarchikus egyházszervezetnek, a püspöki tisztség meghagyásának. Igaz, hogy a protestáns püspököket az egyházkerület lelkészei választották, és ez nagy különbség.

7. Testvéri együttélés közös egyházszervezetben az evangélikusokkal. A dunántúli egyházkerületben 1591-ig, a felsődunamellékben 1592-ig közös kerületben voltak evangélikusok és reformátusok. Wittenbergben a 60-as évektől üldözték a kriptokálvinizmussal vádolt teológusokat. Számos professzor került börtönbe emiatt. Melancthon veje ott is halt meg. Ezt a példát nem követték őseink.

8. Törvényen kívüli, mégis törvényesen éltek őseink a Magyar Királyságban 1608-ig. 1523-tól országgyűlési törvények tiltották a reformációt, de a király nem rendelkezett a cuius regio eius religio (akié a föld, azé a vallás) jogával, mint pl. Németországban az ottani uralkodók, és nem határozhatta meg alattvalói vallását. A patrónusi jog megvédte a protestánsokat, hiszen a patrónusok szinte mind e hitet követték.

9. Pluralitásban, vallásszabadságban a világon először Erdélyben élt négy törvényesen bevett vallásfelekezet. A katolikus egyház szabadsága a reformáció után is megmaradt, 1550-től pedig az evangélikus, 1564-től a református és 1568-tól az unitárius is törvényesen biztosított szabadságot, egyenjogúságot kapott.

Isten a cion evangéliumi arculatot múltunk megismerése révén.

Dr. CSOHÁNY János

Hírek a világból

Indonézia

A New Tribes Mission (Új törzsek misszió) munkát kezdett Új Guinea sziget nyugati felében, amely Indonéziához tartozik. A muzulmán Indonéziában nagyon sokszor van keresztyénüldözés. Azon a területen ahol az NTM dolgozik, 250 nyelv van használatban. A városokon kívül nem is beszélik az indonéz nyelvet. Ilyen körülmények között nagyon nehéz

elvinni az Evangéliumot az emberekhez.

Kolumbia

A dél-amerikai állam déli részén komoly összecsapások voltak a lázadók és az állami csapatok között. Ennek következményeként az NTM misszionáriusainak létszáma a harmadára csökkent. A misszió vezetője szerint ennek ellenére nagyon sokan térnek meg. Isten munkáját nem tudja

semmi sem megakadályozni.

India

Hindu szélsőségesek sok keresztyén templomot és intézményt égettek fel. Emellett erőszakkal akarják áttéríteni a megkeresztelkedett hindukat. Az az elvük, hogy az indiai csak hindu lehet. Rendszerint a gazdasági gondok és az időjárás is nehezíti az emberek és a misszionáriusok életét.

Nincs más evangélium!

Emlékszem, John Guest saját megtéréséről számolt be Liverpoolban egy evangelizációs alkalom után. A nagy esemény estéjén amint éppen hazafelé igyekezett Liverpool utcáin, oly felemelt, oly megindult, oly boldog volt, hogy szószerint szaladt az utcákon és ugrált örömeiben. Bizonyára ilyen volt a galatabeli hívők kezdeti válasza, és most Pál azt hallja, hogy elhagyták azt az evangéliumot *egy más evangéliumért*. A júdaisták elcsábították és rávették őket-ami a levél témája-, hogy saját cselekedeteiket, vagyis a törvénynek való engedelmisségüket tekintsék saját üdvösségük alapjának. Kezdetben nagyon jól indultak el: üdvösségük tekintetében egyedül Krisztus érdemeiben és cselekedeteiben bíztak. Nemsokára azonban elhajlottak attól és részben Krisztusban bíztak, részben saját erőfeszítéseikben, saját teljesítményeikben, saját érdemeikben, a törvénynek való engedelmisségükben. És Pál látva mindezt azt mondta, HÁT NEM ÉRTITEK, HOGY NEM EGY DOKTRÍNÁTÓL FORDULTOK EL, HANEM TŐLE?! Tőle, Aki az evangélium, Jézus Krisztustól, aki egyedül szerezte meg

De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok.

Galata 1:8

üdvösségeket. Pál itt, a mondat közepén pontosít. Nem elégedett azzal, ahogyan kifejezte magát. „Csodálkozom, hogy Attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok.” És hogyan folytatja mondanivalóját? **NINCS MÁS EVANGÉLIUM!** Mert egy más evangélium már nem evangélium. Nincs más evangélium, mert csak egy van!

„De némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliumát.”

Meg akarják változtatni. Lehet tökéletesíteni szeretnék. És most, az apostoli megdöbbenés szabad utat ad annak, ami szerintem a legkomolyabb és a legkeményebb feddés, amit Pál valaha is használt. Így szól:

„Ha valaki”, -nem mondja, hogy ki, hadd tegyem ezt helyette, mert azt mondja, hogy még magának Péternek is „szemtől szembe ellene állottam” ebben az ügyben. Pál attól sem riadt vissza, hogy Szent Péterrel vitatkozzon, amikor az evangélium kérdése került szóba. Azt mondta nem érdekel, hogy ki az, akkor sem ha Apollós az, akkor sem ha Péter az, akkor sem érdekel ha Gábiel, még akkor sem érdekel ha akár egy angyal száll alá a mennyből a gyülekezetedbe és más evangéliumot tanít neked. Ha **akárki** más evangéliumot tanít attól, amit Jézus Krisztustól fogadtatok el, még ha egy angyal is a mennyből, **legyen átkozott.**

Itt nem Luther szól így, sem Kálvin, sem olyan, aki üldözné a tévtanítókat és kirohanna ellenük, hanem Pál apostol, aki a Szent Lélek Isten inspirációja által mondja, hogy szerettem, ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok átok legyen. Kerüljön a valóságos Isten ítélete alá! Legyen átkozott!

Mit mond tovább Pál? Lehet nem értették, lehet nem fogták fel, amit mondtam. Hadd mondjam el újból: „...most is ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen.”

Tavaly kurzusokat tartottunk a Megkötözött akarat” című könyvről, amelyet Luther válaszként írt a rotterdami Erazmus vitáiratra. Luther, könyvében megköszönte Erazmusnak, hogy nem jelentéktelen teológiai témát vetett fel megvitatásra. Azt mondta: „köszönöm Erazmus, hogy nem zaklattál csekélységekkel.”

Sajnos, oly gyakran hallok manapság keresztyéneket vitázni, küzdeni, érvelni jelentéktelen doktrínák és vallási gyakorlatok miatt. Az apró nézeteltérések miatt nem kell vitatkozni. De a megigazulás tanát illetően, amelyről áll vagy bukik az egyház, nincs megalkuvás. Lelkemben gyakran tűnődtem azon, hogy miként volt lehetséges a XVI. században egy embernek szemben állnia az egész világgal az egyháztörténelem legvitatottabb doktrínája miatt. Minden században voltak viták és megoszlások Krisztus testében. A IV. században, ökumenikus zsinat fogalmazta meg a Niceai Hitvallást az arianus tévtanítás ellen, amely tagadta Krisztus istenségét. Az egyház tévtanításnak minősítette az arianizmust, mert hitték, hogy Krisztus istensége az evangélium abszolút lényeges része. Az V. században a monophysitákat és Eutyches követőit ítélte el az egyház a chalcedoni zsinaton, akik vagy Krisztus emberi természetét tagadták, vagy Krisztus isteni természetét. A viták következtében egyesek kiszakadtak Krisztus történelmi testéből. Az egyháztörténelem másik nagy tragikus momentum a keleti egyházzal való szakadás volt. Mindazonáltal, hogy ezek a viták nagyon komolyak voltak, mégis a jelentéktelenségig halványulnak el ha ahhoz a szakadáshoz hasonlítjuk, amely a XVI. században történt. Bizonyos értelemben, szerettem, a protestáns reformáció a valaha megtörtént legnagyobb tragédia volt, mert Krisztus teste nem száz hanem ezer különböző részre szakadt. Azóta sincs egységünk. Hányan közületek protestánsok? Mi ellen protestáltok? A múlt hetekben mind arról hallottam és olvastam, hogy a protestálásnak vége és eljött most az emberekkel való kibékülés ideje. Békében akarok élni bárkivel, aki hisz Jézus Krisztusban, aki hiszi Jézus Krisztus evangéliumát. *Ha valaki keresztyénnek vallja magát és más evangéliumot tanít és prédikál mint amit Isten Jézus Krisztusban jelentett ki, akkor nem akarok megbékülni azzal a személlyel, mert kibékülni vele nem más mint hadat üzeni Krisztusnak.* Így gondolkozott Luther a XVI. században. És ha elolvasod leveleit, rádöbben, hogy Luther milyen gyötrődéseken ment át, hiszen legjobb barátai mondták neki: „Márton, Márton, szűk látókörű vagy és elfogult, mindenki mást mond mint te, hogyan gondolhatnád, hogy mindenki más téved és csak neked van igazad, add fel ezt a dolgot!” „Ez nem az én ügyem!” - válaszolta Luther. „**Ez Krisztus ügye. Itt az evangéliumról van szó.**” Biztos, hogy nem fontos ez? Isten nem törődik azzal, hogy azt hiszed-e egyedül Krisztus igazságának neked való tulajdonítása által igazulsz meg, vagy azt, hogy Krisztus szívedbe önti kegyelmét és így érdemszerző jócselekedeteid által igazulsz meg Isten előtt? Végül is nem mindegy? Két evangélium is lehet?

A XVI. század közepén a római katolikus egyház a tridenti zsinat által válaszolt Luther lázadására. A tridenti zsinaton Róma nemcsak nagy kínládásokon ment át, hogy megfogalmazza saját felfogását a megigazulásról, az

evangéliumról, de huszonvalahány kánont foglaltak össze a megigazulásról, és mindegyik ugyanazzal a formulával kezdődik. „Ha valaki azt mondja”, és akkor kimondják, hogy mi az, amit valaki mondana. Mindegyik kánon erre a következtetésre jut: „Átok szálljon reá.” Ezzel kapcsolatban nagyon tisztelem Rómát. A római katolikus egyház legalább megértette a XVI. században, hogy a megigazulás tana az evangélium szívét érinti, és gondolom, hogy legalább is implicit módon egyetértettek Lutherrel, hogy a megigazulás tanától függ az egyház léte vagy bukása. Sajnos a megigazulás tanát illetően nem értettek egyet Luther álláspontjával, de meggyőződésük szerint legalább bátran kimondták, hogy Luther más evangéliumot hirdet, Kálvin más evangéliumot hirdet, a protestánsok, tanítva az egyedül hit által való megigazulás tanát, más evangéliumot hirdetnek, ezért ők Isten átka alatt vannak. És ha Rómának igaza volt a XVI.

században szerettem, akkor biztosak lehettek afelől, hogy Isten átka alatt vagyunk, mert Pál apostol azt mondja, hogyha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen.

Hiszem, hogy Luther, Kálvin és a reformátorok a biblikus evangéliumot hirdették. A nagy-nagy tragédia pedig az, hogy amikor Róma az egyedül hit által való megigazulást elátkozta, saját magát helyezte Isten átka alá. A világ még mindig várja bűnbánatát. Ne értsetek félre szerettem. Tudom, hogy ezrek vagy talán milliók vannak a római katolikus egyházban, akik a biblikus evangéliumban hisznek. És ha ők Jézus Krisztus evangéliumában hisznek, akkor ők üdvözülni fognak. Kérlek ne értsetek félre. A római katolikus egyház nem hisz a biblikus evangéliumban és nem tanítja azt. És mégis manapság az emberek eszeveszettül szaladnak, hogy bármi áron békességet teremtsenek, amikor nincs béke. A múlt hetekben megtapasztaltam annak a nyomásnak terhét, hogy együttműködjem velük a kapcsolatok kedvéért, az evangéliumiak közti békesség kedvéért. Istentisztelet előtt leültem, kinyitottam a Bibliámat és újból elolvastam a Rómaiakhoz írt levél harmadik és negyedik fejezeteit. Azt mondtam magamban, biztos akarok lenni abban, hogy helyesen értem-e az Újszövetség tanítását az evangéliumról. A második dolog, amit tettem, elolvastam a Galatabelikhez írt levél első fejezetét. Miközben olvastam valami megdöbbentett, amire még soha nem figyeltem fel igazán, mert ahányszor prédikáltam a Galatabelikhez írt levél első fejezetéből, mindig gyorsan elsiklottam a 9. vers fölött „Csodálkozom, hogy Attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok.” Nem láttam a kapcsolatot a 10. verssel. „Mert most embereknek engedek-é, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-e tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék.”

Lutherhez hasonlóan, Pál is kész volt lemondani minden emberi kapcsolatáról, amelynek örvendett, semhogy egy pillanatig is kompromisszumot kössön az evangélium

rovására. Zavar engem, hogy az egyházmegyei gyűléseken a résztvevők jelentéktelen doktrínákról vitatkoznak. Hiszem, és arra buzdítlak, hogy higgyétek el, a megigazulás tana teljesen nélkülözhetetlen része Jézus Krisztus evangéliumának. **Bármilyen módon is eltávolodni ettől a doktrínától, Krisztus evangéliumának elárulását jelenti.** Mi ezt egyszerűen nem tehetjük meg. Függetlenül attól, hogy mibe kerül. Függetlenül attól, hogy hány barátot veszítünk el, vagy hányan fognak haragudni ránk. A múlt héten egy teológussal beszélgettem erről, és azt mondtam neki, hogy csodálkozom és nem értem, hogy azok, akik több évtizedig nyilvános bizonyosságot tettek a református teológiáról, milyen gyorsak a kompromisszumra. Mi történik?

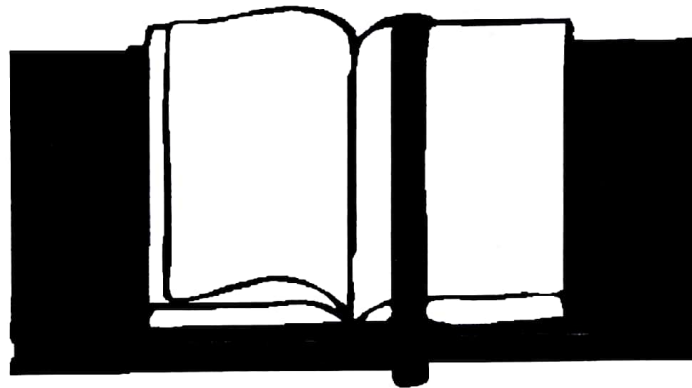
Azt mondtam, meggyőződésem, hogy ezek az emberek tényleg hiszik a hit által való megigazulást. A teológus azt mondta, igen, furcsa dolog történik napjainkban. Vannak emberek, akik evangéliumiak akarnak lenni és azt mondják igen, hiszek Krisztus ingyenes kegyelmének evangéliumában, hiszem azt, hogy a megigazulás egyedül Krisztus, egyedül hit és csakis kegyelem által van. Készek kimondani ezt, de nem akarnak egy ezzel szembenálló álláspont ellen beszélni. Pozitívak akarunk lenni, nem akarunk semmi negatívot mondani a másik félről. Értékeltem Charles Ryrie tettét, mert kimondta, hogy az amint mi tanítjuk egyedül hit által való megigazulás tanát más evangélium és

Isten átka alatt van. Hiszem, hogy Ryrie leplezetlen antinómianizmust tanít, következőképpen más evangéliumot hirdet, és ő van Isten átka alatt. Értékelem, hogy Ryrie legalább érti, hogy mi a tét. Nem mondta, hogy hát végül is mindkettőnknek igaza van. Azt gondolom, hogy a tét óriási. Következménye kihat az örökkévalóságra.

Hiszem, hogy napjainkban minden egyes magát keresztyénnek valló embernek nagyon fontos leülni és feltenni önmagának azt a kérdést, hogy mi az evangélium. Amit hiszel, tanítasz és hirdetsz az tényleg a biblikus evangélium, vagy más evangélium. Mert ha más evangélium, akkor Isten átka alatt vagy. Imádkozzunk:

„Atyánk köszönjük, hogy az igaz evangélium kijelenti nekünk, hogy a Te szeretett Fiadra helyezted ítéletedet, aki átokká lett érettünk, amikor igazságosság követeltetett. Köszönjük, hogy megszabadulhattunk a Te haragodtól, és őrizz meg attól, hogy újból kiérdemeljük azt, ha elutasítjuk Öt, Aki megszerezte nekünk az üdvösséget. Egyedül Benne hiszünk. Szeretjük Egyházadat, de tudjuk, hogy az Egyház nem menthet meg minket. Szeretjük sákramentumaidat, de a sákramentumok nem üdvözíthetnek. Szeretjük a Te törvényedet és törekszünk aszerint élni, de tudjuk, hogy engedelmisségünk sem üdvözíthet. Ezért tekintünk hittel Tereád Krisztusunk, mert tudjuk, hogy egyedül Te, önmagad által, a mi segítségünk nélkül tudsz minket üdvözíteni. Őrizz meg a tévelygéstől, és adj bátorságot ellenállni, amikor a Te evangéliumod forog kockán. Jézus nevében kérünk hallgass meg. Ámen.”

Amit kezdettől hallottatok,

az maradjon meg bennetek

Hogyan tudom meg Isten akaratát?

"Változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy meg tudjátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarat." Róm. 12:2

Életünkben sokszor jutunk olyan helyzetbe, amikor feltesszük ezt a kérdést Istennek, magunknak és egymásnak: mit akar Isten, hogy cselekedjem? A válasz nem mindig egyértelmű. De vajon mégis hogyan tudhatom meg az Isten akaratát? Erre a kérdésre próbálunk választ keresni a következőkben.

Vizsgáljunk meg három lényeges dolgot:

Először - a keresztyén ember számára fontos az Isten akarat, hisz ettől különbözik az ő élete a hitetlenétől vagy a névleges keresztyénétől. Ő egy

**Ne legyetek
esztelenek, hanem
értsétek meg,
mi az Úr akarat.**

Efézus 5:17

személyes Istenben hisz, aki mindeneket teremtett és fenntart, aki végtelenül bölcs és végtelenül jóságos az Őt félők iránt. Ő rábízta az életét erre a hatalmas Istenre. Az istentelen vagy vallásos ember tervez és cselekszik anélkül, hogy megkérdezné Istent. Az istenfélő ember előbb Istenhez fordul, azután tervez és cselekszik. "Mutasd meg nekem az utat, melyen járjak...taníts meg engem a te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Istenem!" Zsolt. 143: 8. 10. "Ím jövök, hogy teljesítsem a te akaratodat." Zsolt. 40: 8-9. Ott van-e szívedben ez a feltörő vágy kedves olvasó?

Másodszor - Isten nemcsak az ő akaratát utáni sóvárgást munkálja ki a mi szívünkben, hanem meg is ígéri, hogy kijelenti tanácsát nekünk. "Bölcsé teszek és megtanítalak téged az útra, amelyen járj; szemeimmel tanácsollak téged." Zsolt. 32: 12. Áldott legyen Isten ezen ígéretéért, mely nélkül teljes bizonytalanságban élnénk le életünket. De hogyan tesz Isten bölcsé és mimódon tanít meg az útra? Előbb újjászüli, földhöz ragadt értelmünket kivezeti a sötétségből és új gondolkodással, értelemmel áld meg, amely képes megítélni, hogy mi az, ami kedves Őelőtte. Egyszóval: megváltoztatja gondolkodásunkat. Továbbá az Ő Ígéje és Szentleke által tanácsol és vezet, "Az én lábamnak szövétéke a te ígéd, és ösvényemnek világossága." Zsolt. 119:105. "Ama vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja

mindazokat, amiket én mondtam nektek." Jn. 14:26. "Kicsoda az, aki féli az Urat? Megmutatja annak az utat, amelyet válasszon." Zsolt. 25:12. Nem kell mást tenned kedves olvasó, csak féljed az Urat, tiszteljed Őt, vedd komolyan az Ő beszédeit.

Harmadszor - kész kell lenned az engedelmes-ségre. Ha fontos számodra Isten akarat és bízol benne, hogy Ő vezetni fog, márcsak ez a kérdés marad hátra: kész vagy-e mindenben engedelmeskedni az Úrnak? Abban, ahogyan élsz, ahogyan beszélsz, ahogyan fiatal éveidet töltöd, ahogyan férjedhez, feleségedhez, szüleidhez, gyermekeidhez, embertársaidhoz viszonyulsz; ahogyan udvarolsz, ahogyan dolgozol, ahogyan eltöltöd az Úr napját (a vasárnapot), ahogyan Istent tisztelod stb.

Három feltétel tehát ahhoz, hogy Isten akaratát megismerhessem, és cselekedni tudjam: új szív, megújult értelem, megújult akarat. Új szív, hogy kívánjam. Megújult értelem, hogy megértsem. Megújult akarat, hogy cselekedjem.

Három fontos dolgot ne felejt el, amikor Isten akaratát keresed: imádkozz, gondolkozz és várj. Az imádságban alázd meg magad az Úr előtt és kérj tőle bölcsességet, mert Ő megígérte, hogy adni fog (Jak. 1:5). Amikor gondolkozol Isten ígését vedd figyelembe, mert aki figyelmeztet az ígére, jót nyer (Péld. 16:20). Amikor vársz, kérj türelmet Istentől, amelyre nagy szükséged van. "Jó várni és megadással (csendben) lenni az Úr szabadításáig." Jer. sir. 3:26. Imádkozz, gondolkozz, várj és cselekedj.

"Ne legyetek esztelenek, hanem megértsétek, mi legyen az Úr akarat." Ef. 5:17.

A Biblia nem tartalmaz minden élethelyzetre konkrét utasítást, de tartalmaz alapelveket, amelyek segítségével eligazodhatunk ebben a világban.

Soroljunk most fel néhány alapelvet, amelyek segítségünkre lehetnek:

1. Törvényszerű-e az, amit akarok tenni? Megegyezik-e Isten törvényével? A korinthusiak azzal érveltek Pálnak, hogy minden szabad nekik. A szabadságot azonban nem arra kaptuk, hogy azt tegyünk, amit akarunk, hanem hogy azt tegyünk, amit Isten akar. Semmi olyan cselekedet, amely ellent mond Isten törvényének nem lehet helyes egy keresztyén ember számára.

2. Megegyezik-e Isten ígésének tanításával? "...ami az emberek közt magasztos, az Isten előtt utálatos." Lk. 16:15.

3. Hasznos-e számomra? Pál a korinthusiak előbbi érvelésükre így válaszol: "de nem minden használ". A kérdést nemcsak úgy kell feltennünk, hogy mi rossz van benne, hanem úgy is, hogy mi jó van benne?

4. Rabságba ejt-e? Egy ártalmatlannak tűnő dolog is válhat rabsággá a keresztyén ember életében. Pl: T.V. nézés, számítógépes játékok kezelése.

(folytatás a 9. oldalon)

Reformátorok:

Thomas Cranmer

A közelmúltban éppen tanulmányoztam az Interneten egy pár református honlapot, amikor felfigyeltem Thomas Cranmer angol reformátor nevére. Erre a névre mindig Isten munkája iránti csodálat tölt el. Csak Ő volt képes elvégezni ennek a mártírnak is az életében, hogy botlása után az Ő dicsőségébe befogadja és a legjobb halállal - a mártíromsággal - ajándékozza meg. Ezért úgy gondoltam, hogy mielőtt elkezdenénk a keresztyén tudósokról szóló sorozatunkat, írjak egy pár sort erről az angol reformátorról, akinek élete tanulság lehet számunkra.

Dr. Thomas Cranmer Arselactonban - Northampton grófságban - született, egy ősi angol családban. Az általános iskola után Cambridgeben tanult. Itt megnevelődött és előadó lett a Buckingham College-ben. Miután a felesége meghalt, ismét visszament Cambridgebe, ahol teológiai előadó tanár lett. Itt bekerült abba a vizsgáztató bizottságba, amelynek a doktori fokozatra jelentkezőket kellett vizsgáztatnia. Az volt az elve, hogy mindig a bibliaismeretük - nem pedig az egyházatyák írásainak az ismerete - alapján ítéli meg a vizsgázókat. Ezen az alapon sok római katolikus papot nem doktoráltak, míg másokat, akik nem voltak papok, részesítettek - az ismeretük alapján - a fokozatban.

Cambridge-i tartózkodása alatt került a nyilvánosság elé VIII. Henrik angol király válási ügye. A király el akart válni feleségétől - Katalintól -, amit a római egyház nem engedett meg. Sok teológus mondott véleményt, de senki nem volt, aki az Ige alapján megindokolja a válást és ezáltal a Pápát lefegyverezze. Történt egyszer, hogy Dr. Gardiner, a király titkára elment Dr. Cranmer-hez vacsorára és ott Cranmer elmondta, hogy a kérdés nagyon egyszerűen tisztázható a Szentírás alapján, bármely angol bíróságon és ezért nem kell elmenni idegen országokba. Gardiner azonnal elmondta a hallottakat a királynak, aki felszólította Cranmert, hogy tegye ismertté véleményét. Cranmer bebizonyította az Írás alapján, hogy a házasság érvénytelen és azt, hogy a római püspököknek semmi joga nincs döntést hozni ebben a kérdésben. Az ügy elintézése után éppen befejezte földi pályafutását a Canterbury érsek. VIII. Henrik pedig Dr. Cranmert tette meg Canterbury érsekké. Érsekként híven követte Megváltóját. Reggel 5 órákor kelt fel, 9 óráig imádkozott és tanulmányozta a Szentírást. Azután

ügyintézésrel foglalkozott, majd sakkozott egy órát, vagy csak nézte a sakkozókat.

5 órákor meghallgatta a szertartáskönyv felolvasását és olvasott belőle. Vacsora után sétált és beszélgetett a közelében levőkkel.

1531-ben Németországban, Nürnbergben megnevelődött. 1539-ben azonban amikor a király kiadta a „Hat Cikkely”-t, kénytelen volt egy ideig feleségét rokonainál hagyni (a király megtiltotta a papok nősülését). A király egy állandóan lázadó személy volt. Amikor a katolikusokkal volt jóban, kiadta a teljesen Ige ellenes „Hat cikkelyt”. Fia, VI. Edward azonban valóban reformációt

akart. Rövid uralkodása alatt Cranmer megreformálta az egyházat. Az új egyházi törvénykönyvben a Biblia tanítása az üdvösségről hivatalosan is ismertté lett. Az addigi hivatalos álláspontot a Római Katolikus Egyház tanítása képviselte, amely már régen bibliaellenessé vált.

Cranmerrel együtt dolgozott egy ideig John Knox skót reformátor is.

VI. Edward halála után Cranmerre lecsaptak az ellenségei. Bloody Mary királynő - buzgó katolikusként - esküdt ellensége volt a reformációnak. Cranmert társaival együtt hazaárulással vádolták. Megfosztották őket minden tisztségüktől,

és kínzásokkal megígéretekkel próbálták elérni, hogy visszavonják tanításaikat. A Sátán amikor látja, hogy a durvaság csődöt mond, vagyonnal és hírnévvel csábít. Ez sajnos sikerrel járt. Cranmer aláírt egy nyilatkozatot, amelyben elítélte a református tanításokat és elfogadta a római egyház és a pápa fennhatóságát, elfogadta a római egyház tanítását a sákramentumokról és a tisztítótűzről. A katolikusok ezután örömmünnepet tartottak és hamarosan szétküldték Cranmer nyilatkozatát az egész országba. Nagy csapás volt ez a protestánsoknak. „Legfőbb vezetőjük” elárulta az ügyet és az ellenséghez pártolt. Sokan elkezdtek gondolkodni, hogy vajon jó dolgot hisznek-e. Sokan megadták magukat és beletörődtek sorsukba.

(folytatás a 9. oldalon)

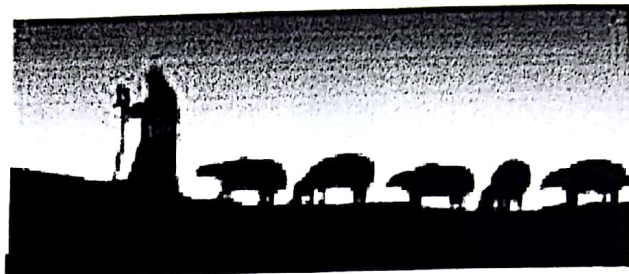

Az igazság ösvényein vezet engem

Nem dicsekedhetek a szennyes életemmel, de az Isten kegyelmével és irgalmasságával igen. Nem mondhatom hogy vallásos nevelésben volt részem, de szokásból templomba eljárógattam. Mint falusi gyermek, a bűn mocsarába egyre mélyebbre süllyedtem. 13-14 évesen az alkohol, a dohányzás az éjszakai tobzódás nagymértékben jelen volt az életemben, a káromkodás, szüleimnek való hazudozás sem jelentett számomra igazán problémát. Kátéórákra kezdtem járni, ahol a lelkész sokat beszélt a bűnről, az ember elveszett állapotáról és Jézus Krisztusról, az egyedüli Megváltóról. Isten szólítgatni kezdett ezeken az alkalmakon, rávilágított bűneimre, és megláttatta velem, hogy rohanok a kárhozat felé, elveszett vagyok. Hosszú viaskodás után megvallottam bűneimet Istennek, Aki hű és igaz, hogy megbocsássa azokat, és megtisztítson minden bűntől. Isten egy új szívet adott, amely tudott válaszolni az Ő hívására. Áldom az Urat, hogy fiatalként megszólított, és gyermekévé fogadott. 11-ik osztályban sokszor feltettem a kérdést, vajon mi Isten akarata az életemben. Isten válaszolt: "Menjete el azért, tegyete tanítvánnyá minden népet (Mát. 28:19). Tudatában voltam, hogy Isten elhívott az Ő szolgálatára. Az érettségi után a kolozsvári Református Teológiára felvételiztem 1995-ben, de nem sikerült. Egy év múlva ismét felvételiztem, tudtam, hogy Isten elhívott, és kértem, hogy legyen meg az Ő akarata életemben. Mivel nem "zsíroztuk meg" a felvételit, 1996-ban sem sikerült, de most láthatom, hogy ez volt Isten akarata. Szomorú volt látnom, hogy kiket is vesznek fel a Református Teológiára, és miként is történik a felvételi vizsga, ezért tudtam, hogy nincs ott a helyem. De Isten megmutatta akaratát életemben. Egy lelkésztől tudomást szereztem, hogy Miskolcon működik egy lelkész-misszionárius képző teológia. Újra Istenhez fordultam, hogy mutassa meg valóban Miskolcon-e a helyem. Sok imádság után Gyaluban meglátogattam egy Miskolcon végzett diákot, ekkor Isten világosan megmutatta, hogy Miskolcra kell felvételiznem. Persze sok kérdés merült fel bennem a beszélgetés után: Hogyan leszek lelkész az egyházon kívül? Nem leszek parókiám, gyülekezetem, miből élek meg, stb... De Isten azonnal válaszolt ezekre a kérdéseimre.

Gyaluból hazafelé autóstoppal utaztam, amikor Isten megóvott egy balesettől, megmentette az életemet. Ekkor tudtam, hogy Isten kezében van az életem, és Ő majd gondoskodik a jövőmről. Készültem a felvételire a Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézetbe. Mivel 21 éves

voltam háromszor halasztanom kellett a katonai feladat teljesítését, és a felvételi előtt ismét behívót kaptam, amit már nem lehetett halasztani, de tudtam, hogy Isten akarata, hogy felvételizzek. Miután már a helyet is megtudtam, hogy hol leszek katona, sőt a vonatjegyet is megkaptam, hogy másnap induljak Isten közé, lépett, és nem engedte meg, hogy elvigyenek. Hálás szívvel készülhettem a felvételire, ami Isten kegyelméből sikerült, mert az Ő akarata nem hiúsul meg. Most másodévet végeztem, és nem tudom megköszönni Istennek azt a sok ajándékot, mellyel megajándékozott. Világosságot adott az Úr, és láthatom az Ő szépségét, nagyságát és dicsőséges voltát.

***Nem ti választottatok engem,
hanem én választottalak titeket,
és arra rendeltelek, hogy
elmenjete és gyümölcsöt
teremjete.***

János 15:16

Olyan református tanítást kaphattam, amit más teológiákon nem. Itt mutatta meg az Úr, hogy mit jelent reformátusnak, keresztyénnek lenni, és megismertette velem a reformátori tanításokat, a kálvinizmus tanítását. Világosságot adott, hogy mi a különbség a hamis és az igaz egyház között, és hogy Isten ígéje az egyedüli mérce életünk minden területére. Isten elhívott, hogy az Ő tiszta igéjét hirdessem, és hiszem, hogy Ő ad nyitott füleket és fakaszt hitet az emberi szívekben.

Kedves olvasó Isten akaratának nem tudsz ellenállni. Ha Isten elhívott e szolgálatra nem tudsz ellenállni az Ő hívásának. Isten engedelmes gyermekeket keres és talál. És ne feledd el, jobb Istennek engedelmeskedni, mint az embereknek!

VINCE NÉMET László

(folytatás a 6. oldalról)

5. Hasznos-e mások számára? Nem botránkoztatok meg másokat azzal, amit teszek? "...jaj annak az embernek, aki által a botránkozás esik." Mt.18:7.

További igék, amelyek princípiumokként szolgálnak: Ne törekedj a gyors meggazdagodásra! Péld. 28:22; Gyűjts mennyei kincseket! Mt. 6:20; Ne igazodj a világhoz! Róm. 12:1-2; Vesd alá magad a hatalmasságoknak. Róm. 13:1-4; Válaszd azt, ami jó! "Ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetre méltó, ami jóhírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe! Fil. 4:8; Dolgozz az Úrért ne a főnökködért. Kol. 3:23; Légy hűséges, állhatatos. 1Kor. 4:2; Bánj úgy testeddel, mint Isten templomával. 1Kor. 6: 19-20; Ne adj lehetőséget a Sátánnak. Ef. 4:27; Nyelved használd okos, építő beszédre. Ef. 4:29; Keresd mások hasznát. "Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál, és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is". Fil. 2:3-4; Dolgozz keményen. 1Thessz. 4:11-12.

Rossz módszerek Isten akaratának a megtudakolására: gyapjú (különleges jel), pénzérme feldobás, Biblia felnyitás találmányra (igét kaptam), álom, érzések, a többség véleménye.

Talán ismert annak a fiúnak a próbálkozása, aki a felütéses módszert alkalmazta egymás után háromszor, a következő sorrendben: "...elmenvén Júdás felakasztotta magát" - Mt.27:5; "Eredj el és te is akképpen cselekedjél" - Lk.10:37; végül ez jött soron: "Amit cselekszel, hamar cselekedjed." - Jn. 13:27.

Végezetül próbáljuk összefoglalni az elmondottakat. Négy dolgot tehetsz, mielőtt döntenél: imádkozz (alázd meg magad az Úr előtt, ismerd el rászorultságodat), gondolkozz (Isten Lelkét hívva segítségül és a Szentírást olvasva), várj türelemmel, cselekedj (vállalva a felelősséget tettedért). Alázat, értelem, türelem, engedelmisség.

SIKÓ Mihály József

(folytatás a 7. oldalról)

A királynő azonban teljesen meg akarta alázni Cranmert és kényszerítette, hogy tegyen nyilvános bűnvallást a nép előtt. Március 21-én kellett megjelennie Cranmernek az oxfordi St. Mary székesegyházban. Isten azonban, akit kiválasztott abban elvégzi, hogy végül hűséges maradjon, és ne tagadja meg Megváltóját. Mikor felszólították bűnként vallotta be, hogy aláírta a nyilatkozatot, mert félt a haláltól. Ezért először jobb kezének kell elégnie a máglyán. Ezután kijelentette, hogy „a pápa az egyház ellensége és az Antikrisztus, akinek a tanítása hamis”. Az ott levő katolikusok rávetették magukat és többé nem hagyták szóhoz jutni, de már késő volt. Sámsonhoz hasonlóan ő is halálában több emberen győzött mint egész életében. A hír hamar elterjedt és sokan álltak ki hitük mellett ezután a bizonyágtétel után. A megaláztatásból megdicsőülés lett és máglyája Krisztusra mutató fény lett a hívőknek. A lángokba jobb kezét nyújtotta először kiáltván: „Ez az az átkozott jobb kéz!”. Utolsó szavaival pedig azt mondta, amit István vértanú: „Uram, vedd magadhoz az én lelkemet!”

Ne féljete azoktól, akik a testet megölik, de a lelket nem tudják megölni, inkább attól féljete, aki mind a lelket, mind a testet elveszítheti a gyehennában.

Máté 10:28

Cranmert mindvégig megtartotta az ő Ura. Mennyire fontos, hogy kiálljunk a Biblia tanítása mellett ebben a kompromisszumokkal teljes világban, amikor az ökumené nevében sokan lemondanak a Szentírás tanításáról.

Következő számunktól egy új sorozat indul, amelyben Jézus Krisztust követő tudósokkal fogunk megismerkedni.

CURCUBET Gábor

Heti szolgálati alkalmak

Barót (067/377-369)

csütörtök, 19.00 bibliaóra
vasárnap, 10.00 istentisztelet

Brassó (068/183-559)

szerda, 18.00 imaközösség,
csütörtök, 18.00 felnőtt bibliaóra
péntek, 16.00 gyermek-bibliaóra
szombat, 17.00 ifjúsági bibliaóra
vasárnap, 11.00 istentisztelet
17.00 bibliaóra

Budapest

szombat 18.00 bibliaóra
vasárnap 11.00 istentisztelet

Kézdivásárhely (094/307-550)

csütörtök, 19.00 bibliaóra
vasárnap, 9.30 istentisztelet

Marosvásárhely (094/253-430)

Csütörtök, 17.00 bibliaóra
vasárnap, 10.00 istentisztelet
18.00 bibliaóra

Miskolc (0036/46/412-558)

vasárnap, 10.00 istentisztelet
17.00 istentisztelet

Rava (Neaua 21)

csütörtök 14.00 bibliaóra
vasárnap, 11.00 istentisztelet
14.00 istentisztelet

Szamosújvár (092/459-594)

csütörtök, 18.00 gyermek-bibliaóra
20.00 bibliaóra
vasárnap, 19.00 bibliaóra

Szék (064-228261)

szerda 20.00 bibliaóra
péntek, 20.00 bibliaóra
szombat, 11.00 gyermek-bibliaóra
20.00 házasság bibliaórája
vasárnap, 11.00 istentisztelet
19.00 bibliaóra

Szováta (065/577-592)

vasárnap, 10.00 istentisztelet
16.00 gyermek-bibliaóra
17.00 felnőtt bibliaóra

FELVÉTELIZŐK FIGYELMÉBE!

A Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet lehetőséget kínál az Intézet előzetes megismeréséhez azok számára, akik a következő tanévben szeretnének felvételizni. Az érdeklődők akár három napig részt vehetnek az előadásokon, áhítatokon. Megismerkedhetnek a tanárokkal, diákokkal, valamint a Károlyi Intézet tanítási alapelveivel, kollégiumi életével.

Érdeklődni és jelentkezni az iskola címén lehet, levélben, telefonon, faxon vagy drótpostán.

VÁRJUK A BESZÁMOLÓKAT A MISSZIÓI MEZŐKRŐL!

Kedves szolgatársaink, olvasóink! A Keskeny Út várja szolgálatotokkal kapcsolatos írásaitokat, híreiteket. Ha egyszerűen csak el szeretné mondani a nyilvánosság előtt, hogyan találkozott Megváltó Jézussal, azt is megírhatod. Ne feledd, a keresztyén újságírás is egy szolgálati forma!

Keskeny Út

KESKENY ÚT

A Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet
havonta megjelenő lapja.

Felelős szerkesztő: PÁLL Zoltán

Cím: Brassó, 2200-Ro, Zizinului u. 35, Bl.10, sc.B, ap.7.

Tel.: 068/183-559, E-mail: pall@deuroconsult.ro

A KGTM címe: Miskolc, Kartács u. 1., 3527-H

Tel/Fax: 46/412-558. E-mail: KGTM@mail.matav.hu